

отговори, че мѣжтъ ѝ, който бѣше морскый разбойникъ, го бѣше открадналъ; но като прѣтърпѣли и тѣ кораблекрушеніе близо при този островъ, тя ся бѣше спасла съ дѣтето, което държеше тогава въ рѣцѣтъ си. Подиръ два дни, кораблитѣ, които тражехъ тѣлата на Благоя и Зорѣ, които сямыслехъ за удавени, видѣхъ този бѣлъ знакъ, и като дойдохъ въ острова прѣнесохъ тѣхния царъ и фамиликтѣ му въ тѣхното царство: и на Зорѣ какъвъ незгоденъ случай и да ся случеше, тя вече никога не мѣмреше, защото тя по опытъ знаеше, че случкытѣ, които ни ся виждатъ злочестни, сѣ често причина на нашето благополучіе.

ГРОЗДАНА.

Увѣрявамъ вы, драга моя пріятелко, че ся много възнемирявахъ за сичкытѣ злочестины на Зорѣ; азъ неможехъ никъкъ да ся убѣдѣ, че туй бѣше за нейно добро.

ВЪЛКАНА.

И азъ тѣй. Азъ познавамъ причинѣтъ, която мя прави да ми ся виждѣтъ днитѣ толко дългы, а туй не че съмъ лѣнива и не обычамъ да работѣ.

УЧИТЕЛКА.

Право имате, драга моя; днитѣ не сѣ дългы, освенъ за лѣнивытѣ. Ако искате никога да ви не досажда, трѣбва да имате іеднѣ книгѣ като Зорѣ, дѣто ще бѣдѣтъ употрѣбени полѣзно сичкытѣ часове на деня. Ако обычате, господжицы, азъ щѣ турѣ на секѣ по іединъ малѣкъ рѣдъ, който ще направи да ви ся виждѣтъ днитѣ много краткы.

Сишѣ заедно.

Да, да, сладка учителко.